

Op vakantie met zanger en songwriter Ad Visser

'Flexibel per moment'

Tekst Evert Visser

Ad Visser zong en speelde midden jaren zestig in het poptrio Blurp, was vervolgens popdichter en radiodeejay en presenteerde tussen 1970 en 1985 tientallen tv-programma's zoals hét toonaangevende popprogramma 'Toppop' dat hem in 2000 de prijs voor het beste programma én presentator van de eeuw opleverde. Visser bezit een productiemaatschappij, is multimediaperformer en doet sinds 1994 'Brainsessions', bestaande uit live-optredens en een cd-serie met muziek die rechtstreeks de hersenactiviteit beïnvloedt en 'absolute innerlijke ontspanning' biedt.

Visser is sinds 2002 ook weer actief als zanger en songwriter. Hij schreef onlangs de song 'De Parade van de Hemelse Tragedie', een megagedicht bestaande uit scherpe en soms humoristische verzen. Dit is de langste song ter wereld (1050 coupletten) en duurt in een uitvoering 8 uur en 42 minuten. Bijzonder is dat het lied uitsluitend in boekvorm (420 pagina's) verkrijgbaar is en daarnaast alleen in live-uitvoeringen te beluisteren is. Visser: "Ik beschrijf in algemene zin de reis van het leven. Iedereen kan in het boek zijn eigen reis maken en de zin ervan ontdekken. Zijn wij niet allemaal op reis in dit bestaan?" Het boek is sinds november in de boekhandels verkrijgbaar.

Hebt u een meest geliefde vakantiebestemming?

"Ik heb geen voorkeur voor een bestemming. Cultuur en natuur zijn voor mij essentieel. Het gaat mij vooral om 'het andere' dat je op vakantie meemaakt. De reiziger denkt: het is hier anders. Maar in feite is hij de andere in die samenleving. Het interessante van reizen is dat je jezelf in dat contrast beter kunt beter begrijpen. Dat brengt je verder in het bestaan.

Ik heb nooit een reisplan en volg geen vast systeem. Flexibiliteit per moment en je intuïtie de voorkeur verlenen zijn belangrijk. Als ik besluit naar 'a' te gaan en de weg is te vol, dan gaan we naar 'b'. We zien wel waar we uitkomen. Het is ook niet per sé de bedoeling iets op een afgesproken tijd te bekijken, om daarna niet meer terug te gaan. Anders is het voor mij geen vakantie, maar 'een boodschappenlijstje afwerken. Als je iets twee keer ziet, is het twee keer anders. Ik ervaar vertragingen ook als onderdeel van de reis. Hopelijk is ergens een leuk café met lekkere cappuccino in de buurt. Genieten op elk moment. Zo leef ik ook. Ik vergelijk reizen met het bestaan. Als reizen zou betekenen 'naar je doel gaan', dan betekent 'de reis van je leven' op weg gaan naar de dood. Nou, heb jij haast om dood te gaan? Ik niet.

Ik wilde in de jaren zestig graag alle bewoonde Griekse eilanden leren kennen. Dat is inmiddels aardig gelukt. Het verschil tussen de eilanden en de uiterst bekoorlijke natuur is fascinerend. Ik vind sowieso eilanden boeiend. Als je een eiland hélemaal kent, is het net alsof je het in je geest bezit. Magisch."

Welke vakantiebestemming zult u nooit meer vergeten?

"Dat zijn er gelukkig veel. Een voorbeeld: een tocht met mijn vrouw Melanie in 1984 op een zeiljacht in de Egeïsche zee in het gebied Sporaden in de buurt van het eiland Skiros. We leden toen bijna schipbreuk. We voeren plotseling in een ziedende storm omdat de kapitein de

avond ervoor een mandfles 'ouzo' naar binnen had gewerkt en niet naar het weerbericht had geluisterd. Acht uur lang hebben we aan de reling geklemd gelegen. De ene seconde stond het schip rechtop en het andere moment andersom. We kregen golven over ons heen van acht tot tien meter hoog. Muren van water waren zwart, dan weer blauw. Ik genoot intens, het was ongelofelijk mooi. Ik was niet bang. Als het leven daar was geëindigd, dan was het goed geweest. Mijn vrouw dacht hetzelfde, zo bleek achteraf. Wij kunnen dus per dag 'afrekenen', al doen we dat natuurlijk liever nog niet.

Een andere ervaring: ik was ooit in Nepal, op een tempelplein in Kathmandu, een fantastische plek, het was ontzettend druk. Er was daar een holyman die mensen ter plekke wijze raad gaf. We raakten in gesprek over onder andere mijn Brainsessions project. Dat snapte hij meteen, want meditatie ligt dichtbij. De man nodigde mij uit samen muziek te maken. Hij sleepte uit de ashram voor hem een orgel en voor mij tabla's. Het klikte muzikaal meteen. Het was ultiem genieten. Maar gaandeweg besepte ik welke mensen om ons heen toekeken: monniken, hoeren, dieven, zakkenrollers, predikers. En apen. Wat een uniek publiek, een fantastische experience."

Welk sociaal contact vindt u belangrijk?

"Ik ontmoet op reis veel mensen en maak graag muziek met ze. Die contacten beperken zich meestal tot de vakantie. Het liefst ga ik om met de inwoners van het land omdat ze er wonen. Je leert via hen een plek op een andere manier kennen. Een voorbeeld: ik ken David Bowie uit de platenbusiness en logeerde voorheen wel eens bij hem, even buiten London. Hij heeft mij anders laten kijken naar de stad. En toen ik ooit in Berlijn moest optreden, at ik overheerlijk Libanees, ergens op een derde verdieping zomaar in een straat. Een tip van onze Duitse geluidstechnici. Als gewone toerist zou ik nooit in zo'n 'huisrestaurant' komen. Geweldig."

Waar hebt u goed of juist slecht gegeten en wat was dat?

"Ik eet alle gerechten uit een land - fantastisch - en ik vind het bijna altijd lekker. Na een vakantie in Maleisië ben ik trouwens negen kilo zwaarder thuisgekomen. 's Ochtends rijsttafel, 's middags rijsttafel, 's avonds rijsttafel. Het was een feest. Niet lekker at ik daarentegen in een restaurant op het Griekse eiland Chios. Dat was 'veel te wild'! Een geitenkop stond op tafel, met een lepel recht in zijn brein. De gastheer propste zelf 'een lepel hersenen' in mijn mond. Dat heb ik maar even doorgeslikt, zonder te proeven."

Waar houdt u absoluut níét van tijdens vakanties?

"Architectuur die niet met respect voor de natuur is gebouwd. Neem bijvoorbeeld Bergen aan Zee waar we vaak komen om tussen Bergen en Schoorl te wandelen. Dat dorp lijkt wel door 'een blinde' gebouwd te zijn die even snel garageboxen moest neerzetten. Men heeft daar alleen gedacht aan omzet. Dat is volgens mij niet de weg om te bouwen, te wonen en te leven."

Wat neemt u altijd mee op reis?

"Mijn gitaar. En als ik geen gitaar mee heb, dan huur ik 'm in een winkel. Ik gebruik de gitaar uit existentiële noodzaak – heerlijk spelen in de natuur en nuttig voor het schrijven van songteksten. Ik schreef in het Franse St. Maxime bij St. Tropez veel teksten voor 'De Parade van de Hemelse Tragedie', ook in de Franse taal."

Koopt u souvenirs?

"Ik kocht voor mijn vrouw laatst op Bali prachtige stoffen die gemaakt zijn van houtpulp. Dat materiaal ademt nóg beter dan katoen en is in vochtige hitte beter draagbaar. Ik koop nooit de bekende souvenirs. De herinnering is belangrijker: beelden in het hoofd. Of een geur. Toen ik ooit in de Arena van Verona moest optreden, rook ik de geur van deegbolletjes - typisch voor die streek – en meteen kwamen beelden terug van een vakantie aldaar. Ik was toen dertien jaar oud. Zo zie je maar: herinneringen zitten in het brein opgeslagen en kunnen onverwacht getriggerd worden. Een super-souvenir."